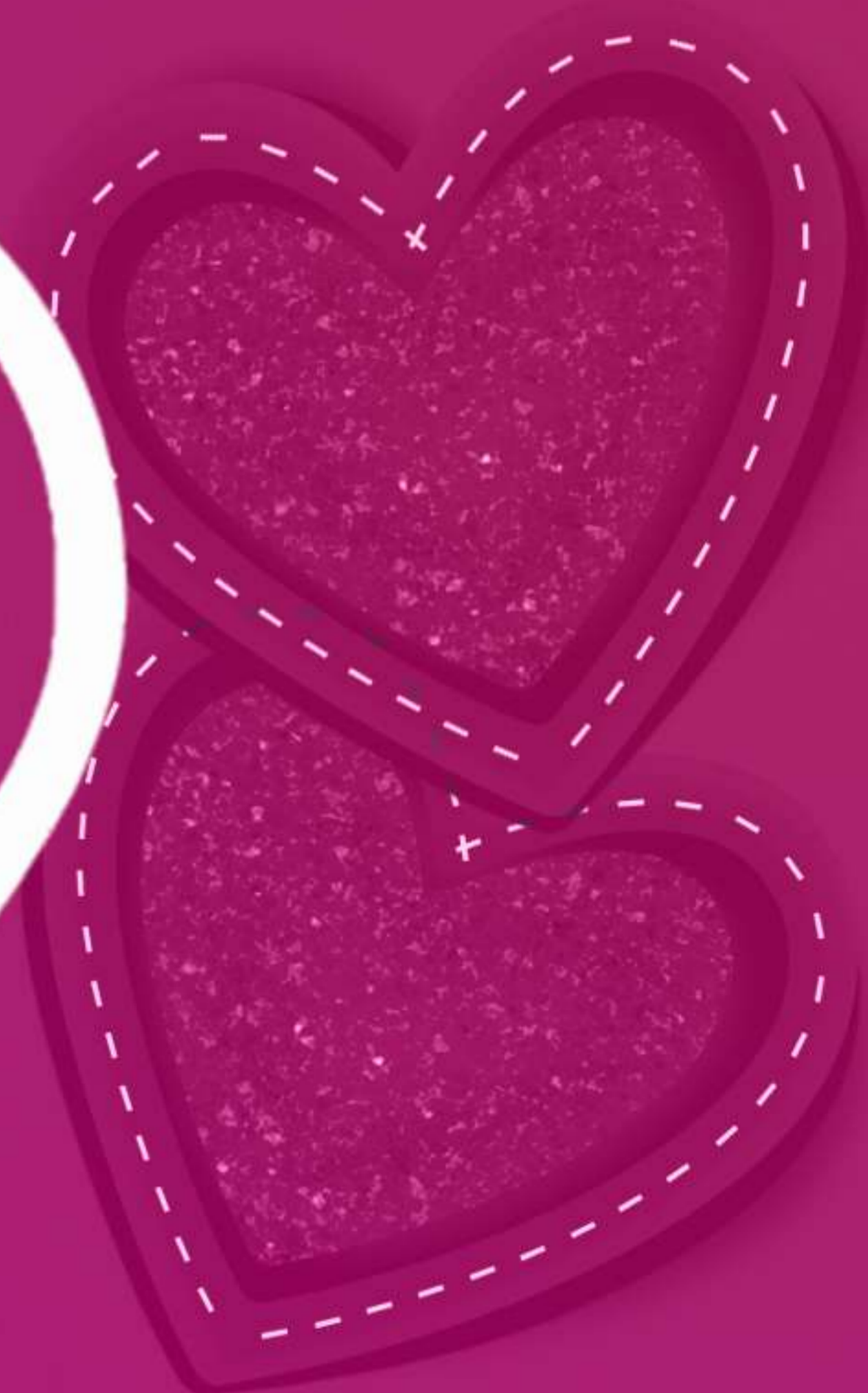

כתב עת בנושא שירת האהבה

גולן עזאני
גיא עינת
פנחס ענברי
נורית צדרבוים
סבטלאנה צ'פלבסקי
גד קינר-קיסניגר
תומר קליין
שושנה קרבסי
שירי ראב
רני רוזנטל
יצחק רייכר
יעל רן
מיכל שחר
ורדית שטרנבך
עילית שייר
גאולה שינה
טל שלמה
דניה שפירא
יובל ששון
אלי תומר

אירית וייסמן-מינקוביץ
מיכל זק
תמר חלוצי
אבי טאוב
ערן טורג'מן
עין-יה טמיר
ינון יהל
לידיה יונג
סמדר יחזקאל
חמוטל ילין
אביבית כהן
שיריה כהן
חגית כרמל
נעמי לבנון-קשת
אמירה לידר
דויד לידר
מרים נייגר-פליישמן
צבי סלע
ורד סער
חיים ספטי

גלית אבגי-כהן
שירלי אברמי
אילה אלבאז
מיקי אלטמן
אביטל אליהו
שלומי אלפרוביץ
הודי ארגוב
עדנה אפק
שירה בן-ארצי-פלום
יאיר בן-חור
שולה ברנע
עומר ברקמן
חגית בת-אליעזר
גולדה
לירית גרובר
יהורם גלילי
פנינה גפן
אירן דן
אפי הלפרין
שושנה ויג

תתחילו להתאהב...

מוטיב מאוהב הוא כתב עת מקוון חדש מבית **מוטיב** והוא עוסק בשירה שכולה אהבה.

בכל גיליון תוכלו לקרוא 60 שירי אהבה של 60 יוצרים שונים. נכון לרגע זה גיליונות כתב העת יפורסמו פעמיים בשנה.

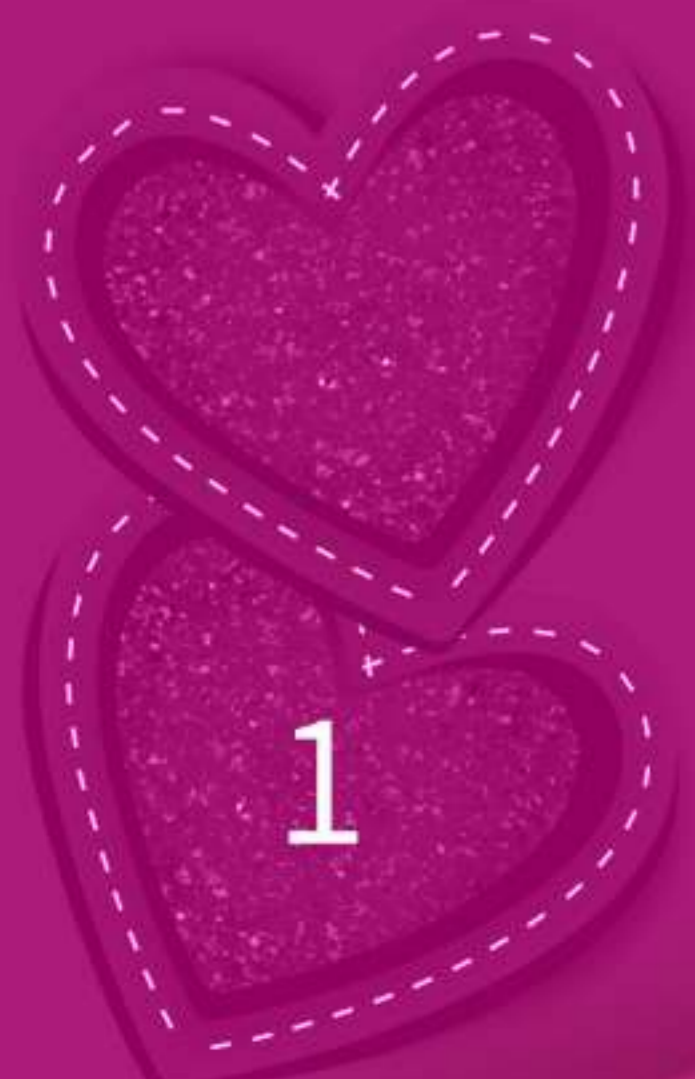
אנחנו מזמינים אתכם לחוות אהבה בשירים המפורסמים בגיליון. השירים עוסקים באהבה בכל הגוונים, הרגשות, התחושות והעוצמות.

קריאה מהנה
ומקווה שתאהבו ותתאהבו,

אלירן דיין

ניקוד היצירות הוא באחריות הכותבים בלבד
והבעלות על זכויות היוצרים - באחריות היוצרים.
יובהר כי כתב העת מוטיב מאוהב אינו אחראי לטעויות ניקוד והגהה.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה,
אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו
על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם;
בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות
פרסומה בכתב העת, ולא יהיו ליוצר השגות או
טענות באשר לפרסום או לאי־פרסום יצירתו בכתב העת.

ינואר 2020, שבט ה'תש"ף

גיליון

1

כתב עת בנושא שירת האהבה

פגישה לילית

שושנה ויג

מִשְׁהוּ מֵעֶבֶר
מִשֶׁךְ אוֹתִי מִמָּטְתִי,
וְכִשְׁהִקְצָתִי בְּמַחְצֵי־הַלַּיְלָה –
פְּלִיאָה.

נִפְשֵׁי הַרְחוּקָה יִשְׁנָה,
וְעוֹד מְאֻמֵּינָה הִיא
שֶׁגַם אֲנִי פֹה יִשְׁנָה.

הַמְתַּנְתִּי כִּמָּה רְגָעִים,
וְחִזַּרְתִּי אֶל נְדוּדֵי הַחֲלוּמוֹת
מְקוֹם פְּגִישָׁתֵנוּ.

אָנָה בְּאַחִיבְּךָ

גּוֹלְדָה

אָנָה בְּאַחִיבְּךָ לָךְ אָנִי לוֹחֶשֶׁת,
וּבְתוֹכִי עֵמֶק שׁוֹמֵרֶת,
אֶת הַחֶם, הַמַּגֵּעַ וְהַמְבִטִים.
אָנָה מְגִ'נוֹנָה לִי אֶת אוֹמְרֶת,
וְאִנִּי לְקָרְאֶתְךָ בְּדִלּוּגִים מְעוֹפְפֶת,
עִם חִיּוֹךְ, נְשִׁיקָה וְהַבְטָחָה.
אָנָה בְּחִיּוֹת דִּינֵעֶק נְפִלְטֶת לִי אָנְחָה,
נֶשֶׁל תְּסַכּוּל, גַּעְגּוּעַ וְאַכְזָבָה.
אֵל תִּגִּידִי לִי אָנִי טוֹעָה, אָנִי טוֹעָה.
מְבָרוּק עֲלֶיךָ אָנָה אִמָּא תִגִּיד,
כְּשֶׁתִּחְשַׁב שְׂאֵת מִתְחַתֶּנֶת עִם סֵעֵד,
אָנָה בְּאַחִיבְּךָ לָךְ הוּא יִגִּיד וְיִגִּיד...

מָחַר

עֵינֵי-הָאִשָּׁה טָמִיר

מָחַר תְּחַצֶּה גֵּיאוֹת,
הָרִים וּמֵהַמּוֹרוֹת,
אֵדִי מַיִם, קוֹיִם שֶׁל אִשָּׁה,
דֶּרֶךְ נֶעֱלָמֶת.
הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁקַע
וְאֵין תִּמְרוֹר לְהוֹרוֹת,
לְבָבָהּ מוֹרָה לְקִצָּה הַדֶּרֶךְ,
שְׁמִיכֵת טְלָאִים חֲלוּמוֹת רוֹקֶמֶת,
וְיִלּוֹן תִּחְרָה וְאִשָּׁה אוֹהֶבֶת.

4

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

מוֹטִיב
מְאֵהָב

כתב עת בנושא שירת האהבה

חמוטל ילין

לְבִי בְּכַף יָדְךָ
וְאַתָּה אֶפְלוּ אֵינְךָ יוֹדֵעַ.
אוֹלֵי רַק תּוֹהָה מֵהוּ הַדְּבָר הַזֶּה, הַרְךָ,
שָׁבוּ אֶתָּה נוֹגֵעַ.

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

מוטליב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

משורר חיי

שירי ראב

אַל תִּקְבֹּר אוֹתָנוּ בְּתוֹךְ הַמִּילִים
וּתְצַמְצֵם אֶהְבַּתְנוּ אֶל אוֹתָם מְשֻׁפָּטִים.
אֶת רֵיחַ הַשָּׂדוֹת בּוּ עָשִׂינוּ אֶהְבָּה,
מִבֶּט עֵינַיִם שְׁנִיפֶגֶשׁ,
יָד רַכָּה אֲשֶׁר לִיטְפָה.
אֶת הַחֲבוּק הַחֵם וְהַצָּחוּק הַמְּשׁוֹתֵף
שֶׁעֶבֶר כְּחוּט בֵּינִי לְבִינְךָ.
מְחַשְׁבוֹת שְׁחַלְקָנוּ,
זְמַנִּים שֶׁל תְּשׁוּקָה.
אֶל תִּהְפֹּךְ לִשִׁיר
אֶת הַמָּקוֹם בּוּ הֵייתָה אֶהְבָּה.
אֶל תְּשׁוּרֵר אוֹתִי וְאוֹתְךָ.

האהבה שלנו שנתה פניה... גלית אבגי-כהן

האהבה שלנו שנתה פניה,
היא כבר לא שמחה.
אבדנו בה מזמן גוף תחת שמיכה.
האהבה שלנו שנתה פניה.
כבר לא אריח אותך.
אין בה עור. הוא כבר.
האהבה שלנו השתנתה.
הדמעות הצורבות בלכתנו,
יזכירו לי אותה.

בועות מחשבה אודות אהבה

מרים נייגר-פלוישמן

א.

רַעְבָּה מוֹלֶךְ וּפְנֵי חֲתוּמִים
הָיִיתִי שְׁרִיוֹן בְּלֹא אֲבִיר, הָיִיתִי נְזִירַת רִיק.
גְּלִימָתִי הַנוֹפֶלֶת כּוֹפֶלֶת קַפְלִים, צִלְלִי בַּדַּיִם עַל קִיר.
הָיִיתִי לְאֶבֶן, הָיִיתִי לְעֵץ, עָלָה בְּיַדִּי אֶמֶן.
הַזְמַן הָאָרוּר שֶׁזֹּחַל בְּגִפּוֹ הִרְאָה בִּי פְעוּר.
וְהָיִיתִי בּוֹעַת מַחְשְׁבָה פְּרוּעָה
שֶׁלֹּא בָּאָה לְכַדֵּי מֶלֶה.

ב.

לֵב שֶׁנוֹצֵר מִקְצָף חֵלֶב וְשֶׁקַע מְתוֹנוֹת
בְּקִרְקָעִית הַסֶּפֶל אֶפּוּף בַּעֲנָנָיו
נֶעֱזַר בְּשִׁרְיָדֵי קֶפֶה דְּקִיקִים לְשִׁרְטֹט אֶת גְּבוּלוֹתָיו
הַמְתִּין מִתִּיבֵשׁ לְמַחֲוָה מִתְּבַקֶּשֶׁת
אוֹלֵי לְאַפְרוֹזִיטָה שֶׁתְּקַפֵּץ לוֹ מִן הַצֶּדֶף אוֹ מִן הַקְּצָף
(תָּלוּי אֶת מֵי שׁוֹאֲלִים)
עַד שֶׁכָּה וְכָה גָבַר עָלָיו קֶצֶפוֹ

איש ממאדים ואשה מנגה

שירלי אברמי

אֶפִּילוּ עֵרִימוֹת הָעִיתוֹנִים שְׁלֵנוּ
בְּיוֹם נִשְׂוִי בַבּוֹקֵר בְּגִינָה
נִרְאוֹת אַחֲרֵת
שְׁלוֹ מְסוּדָרֵת, וְשָׁלִי סוּעָרֵת
אֲנִי מֵאֲמִינָה שֶׁהַמְדִיחַ יִבִּין לְבַד
וְאֶצְלוּ כָל צִלְחַת נִשְׁטַפֶּת קוֹדֵם בְּיָד.
הַכִּפּוֹת וְהַכִּפּוּיּוֹת כָּל קְבוּצָה בְּנִפְרֵד
וְכֵדִי שֶׁהַסְּבוֹן לֹא יִתְבַּלְבֵּל
הֵן פּוֹנוֹת לְאוֹתוֹ צֵד.

בַּבּוֹקֵר אֶת הַמְצָעִים שְׁלוֹ הוּא מוֹתַח בְּקוֹ יִשָּׂר
וְשָׁלִי נִשְׁאָרִים גְּבֻעָה שֶׁל שְׁמִיכָה וְכָר
הַצֵּד שְׁלוֹ בְּאֶרוֹן תְּמִיד מְסוּדָר
וְאֲנִי - נִשְׁבַּעַת לְעֶצְמִי שֶׁאֶגִּיעַ לְזֶה מְחָר
חַיִּינוּ הֵם צִיּוֹר בְּשָׁנֵי מְכַחֻלִּים
שְׁלוֹ לְקוֹוִים וְשָׁלִי לְעִיגוּלִים
שְׁנֵי בְּעָלֵי חַיִּים כָּל כֶּךָ שׁוֹנִים
אִיךָ הֵם מְתַרְבִּים בְּכָלֵל

אבי טאוב

הנה מה טוב
 ומה נעים
 סבתא נפלה למים
 סבא נפל אחריה
 ונהפך לצפרדע
 סבא בקש נשיקה ואמר
 אני בעצם נסיך
 סבתא אמרה אני יודעת
 מואיז, להוכיח לא צריך

סבתא חפנה
 סבא צפרדע
 נרדם בכיס
 כמו שהוא יודע

כשנכנסה למטבח
 לגרש מחשבות
 חיכו מתוך הכוס
 השנים התותבות

10

ינואר 2020, שבט ה'תש"ף

גיליון

1

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

בִּידֵיִם רִיקוֹת

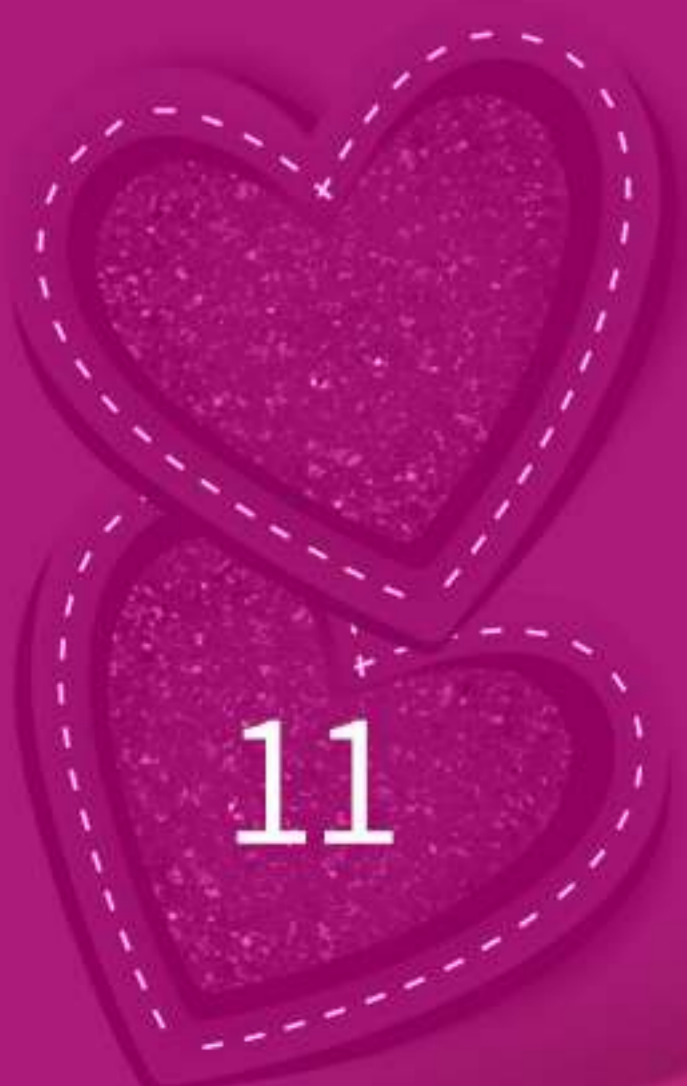
סמדר יחזקאל

בְּאֵתִי אֵלָיו בִּידֵיִם רִיקוֹת
 מִסְתִּירָה דְלוֹתִי מֵעֵינָיו
 וְכִשְׁלֹא הִיְתָה מִתְנָה לַעֲטוּף
 הַעֲמֻקָּתִי מִיָּלִים, מִבֶּט וּמִחֲשׂוֹף
 וּמִיֵּלָאֲתִי לִיבּוֹ עַד גְּדוֹתָיו

בְּאֵתִי אֵלָיו בִּידֵיִם רִיקוֹת
 לְהִקָּל קֶצֶת אֶת עוֹמֵס שְׁנוֹתָיו
 מִיֵּלָאֲתִי אֶת פִּיּוֹ בְּטַעַם רְחוֹק
 שֶׁל רֶגֶשׁ עֲמוֹק וְעוֹנֵג מִתּוֹק
 כְּשֶׁנִּישְׁקָתִי אוֹתוֹ עַל שִׁפְתָיו

בְּאֵתִי אֵלָיו בִּידֵיִם רִיקוֹת
 מְחַבֶּקֶת אֵלַי מְחִסּוֹרִי
 לִיטְפָתִי נִפְשׁוֹ שְׁבִיקְשָׁה מְנוּחָה
 הַשְּׁבִיעָתִי גּוֹפּוֹ עַד לְבוֹא שְׁכָחָה
 וְאַהֲבָתִי אוֹתוֹ עַד קְצוֹתָיו

אֵין בְּהֵן כָּלוּם, אֶךְ יְדֵיִ מְלֵאוֹת
 מֵהַיּוֹם שֶׁבְּאֵתִי אֵלָיו

נְשֵׁטֶר

אֲבִיטֵל אֶלֶיָּהוּ.

מִצָּאֲתִי אֶהְבֶּה.
עַל הַמְדַרְכָּה.
בְּהִלְיָכָה.
בְּדַמּוֹתֶךָ
וּבְדַמּוֹת מְשׁוֹרְרֶיךָ בְּעֵלֵי הָעֶרְךָ.
תּוֹדָה לָהֶם וּלְךָ
אֲנִי מְעַרְיָכָה.

מוֹטִיב
מְאֵהָב

כתב עת בנושא שירת האהבה

לירית גרובר

נחם הגגות
משקפות רעפים אל פעם
צבעי גואש מתפרעים בשמים
מקציפים שכבה של חשק אל האור.
כעכים לבנים תופחים בשמש
אני ואתה מורחים הכל בשחר.
עוד רגע תפתח המכלת
ורیح לחמניות ימסטל
את הרחוב.
אחר כך נרחף לכתה אדמים
נשיקה של נצח תצטלצל
בהפסקה,
כשכלם יצאו לעשן
אני אקח אותך עמק לראות
ולא אנשף עד שנהיה
בני תשעים.

13

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

הנשיקה

מיקי אלטמן

וְכַשְׁאֲנִי תָר
אֶחָר מִצּוֹי הַרְגָשׁ,
קוֹנְפִּיטוּרָה שֶׁל אֶהְבָּה,
אֲנִי שָׁב וְחוֹזֵר
לְאוֹתָהּ הַנְּשִׁיקָה.

הִיָּה זֶה מִפְגָּשׁ דּוּ -
לְשׁוֹנֵי בֵּין שְׁפָתַיִם,
לְבָבוֹת חֲבוּקִים
נִיצוּצוֹת וְגַצִּים
בְּרִידִים גּוֹעֲשִׁים.

הָעוֹלָם נֶעְצֵר
הִיָּה שְׁקֵט סְבִיב,
וְכִבְדָּה הַנְּשִׁימָה
אֶךְ הַנֶּפֶשׁ רוֹנֶנֶת
אֵז כְּעֵתָהּ בִּגִין
אוֹתָהּ נְשִׁיקָה דּוֹמָמֶת.

14

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

תַּעֲשֶׂה לִי יֶלֶד

שְׁלוֹמִי אֶל־פְּרוּבִיץ

בּוֹא וְתַעֲשֶׂה לִי יֶלֶד
עַל אֲמַת, לֹא כְּבֵטוּי
נִצָּא מִקִּדָּם מֵהַעֲבוּדָה
נִתְלַבֵּשׁ יָפֵה, כְּמוֹ לְבַלּוּי

נָשִׁים לָנוּ בְּרַקֵּעַ פְּלִילִיסֵט
אֶתְּהָ תִבְחַר אֶת הַשִּׁירִים
קֶצֶת שְׁרִית וְקֶצֶת מְדוּנָה
אוּלֵי קֶצֶת מִשְׁהוּ שִׁירִים

אַחַר כֵּךְ כְּשִׁירֵד הָעֶרֶב
נִפְתַּח שְׁלֶחַן, נֹאכֵל מִנָּה
נִחְנֵךְ בְּקִבּוּק שֶׁל יוּן טוֹב
שֶׁקִּבְּלָנוּ פֶּעַם בְּמִתְנָה

וְנִמְלֵא אִמְבִּטִית קֶצֶף
עִם שְׁמָנִים וְעִם בּוֹעוֹת
נִתְפַּיֵק לָנוּ בְּמִים
עַד הַקִּמְטִים בְּאַצְבָּעוֹת

מְחַבְּקִים בְּחִלּוּקִים
נִצְעַד לְחֹדֶר הַשְּׁנָה
אוֹמְרִים שְׁשֵׁם קוֹרָה הַקֶּסֶם
אַל תִּהְיֶה קֶטֶן אֲמוּנָה

אֲנִי אֲאַרְגֵּן יָפִי שֶׁל עֶרֶב
תֵּן צ' אֲנִס, אֵל תִּפְסֵל
לָךְ רַק נִשְׁאֵר לְמִצָּא ת' דָּרָךְ
לַעֲשׂוֹת לָנוּ יֶלֶד, זֶה הַכֹּל

וְכִמָּה אֶמֶת

שִׁירָה בֶּן־אֲרָצֵי־פְלוּם

יִקָּר שְׁלִי, אֶתָּה בֵּית יְצוּק,
בְּלִתִּי מִתְפַּשֵּׁר, אֶתָּה
חֲמָצָן, אֹר עָצוּם הַהוֹלֵךְ וְעוֹטָה גּוֹנִים נוֹסְפִים.
שָׁנָה אַחַר שָׁנָה,
אֶתָּה עוֹטָה עוֹד צֶבַע
וְאֲנִי עוֹדִי מְגֵלָה כִּמָּה אֶמֶת יֵשׁ בְּאַהֲבָה שְׁלֶךְ אֵלַי, כִּמָּה בְּרַת מִזֵּל אֲנִי
עַל הַיּוֹתֵךְ שְׁלִי
וְאִיזָה אִישׁ מְפֹלָא,
כִּמָּה אֶתָּה אָדָם מְפֹלָא וְאוֹהֵב וְחוֹמֵל וְעוֹטֵף בְּחִבּוּק מְנַחֵם
שֶׁל אָב וּמָלָא חֲכָמָה וְרִגְשׁ.
אֲנִי אֶעוֹט עַל מִי שֶׁרַק
יְבִיט בְּךָ כְּשֶׁרוּחַ רָעָה בְּפָנָיו,
אֲנִי אֶצְבַּע אֵת הַשָּׁמַיִם בְּצַבָּעִים שֶׁל שְׂמֵחָה כְּשֶׁתְּהִיָּה עָצוּב,
אֵלֶיךָ עַד קֶצֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבְלֶיךָ,
אֶצֵּר לְךָ אֶפֶק אִם אֵי פַעַם תֵּאבֹד לְךָ הַדֶּרֶךְ, יִקָּר שְׁלִי
וְאֶזְכִּיר לְךָ, לְעוֹלָם אֶזְכִּיר לְךָ
עַד כִּמָּה,
דַּע לְךָ, עַד כִּמָּה אֶתָּה
אֶהוּב וְיִקָּר וְאֵיךְ יִצְרֶת בֵּית יְצוּק לִילָדָה שֶׁהֵייתִי
וּמִמֶּנּוּ נִבְטָה מְשֻׁפָּחָה וְקָסָם גָּדוֹל
וְכִמָּה אֶמֶת, יֵשׁ בְּאַהֲבָה הַזֹּו שְׁלֶךְ,
כִּמוֹ שֶׁבְּרִיר הַשְּׁנִיָּה בּוֹ נוֹגַעַת קֶרֶן אֹר בְּרִסִּיס הַטֵּל.
טְהוֹר.

גוש

רני רוזנטל

אותו גוש.
תמצא אותו במקומו הקבוע
בבית הבליעה
אסונות עושים אותו קשה כגרניט
יופי ממיס אותו עד לדמעות
יפין של מלים
יפיה של מחווה

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

17

בין שתי נקודות עובר

פנחס ענברי

בין שתי נקודות עובר
חוט לא נראה אחד
או שנים
או חבל

או תיל

או לא היו נקודות מעולם
לא אהבו ולא שנאו
ולא שתתו דם.

18

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

לא מוותרת

אירית וייסמן-מינקוביץ

כְּשֵׁטַעַם הַמַּיִם אוֹבֵד
 וְטַעַם הַלֶּחֶם מִתְנַדֵּף
 אֶתָּה נִכְרִי,
 זָר הַמְהַלֵּךְ בְּשִׁתִּיקָתוֹ.
 הָאֲהָבָה מִתְפַּשֵּׁטת מֵאוֹתִיוֹתֶיהָ
 אֲנִי כְּעֶנֶף נִגְדָּע מִגִּזַּע
 טָבוּל בְּנִשְׁימַת הַמָּדוֹן,
 עֶטוּף בִּיתְמוֹת הַתּוֹגָה
 מִמְתִּינָה לְנוֹק צָחוֹק שֶׁל יֶלֶד
 וְלֹא מוֹתֶרֶת עַל שֶׁמֶשׁ וּפְרַח.
 גַּם לֹא עַל גֶּשֶׁם רֵאשׁוֹן.
 מִבֵּיטָה עַל דָּם וְחוֹשֶׁבֶת כִּלְנִית.
 מִקְנִיבָה לְשִׁירַת הַצֶּפּוֹר,
 רְשׁוּשׁ הָעֵלִים,
 לְשִׁמְחַת צִיץ שֶׁבִקַּע בֵּין סִלְעִים.
 וּמִלְבִּישָׁה אֶת הָאֲהָבָה בְּמַלְיָם.

זֹכֶר אִיךָ הֵינּוּ אִמִּירָה לִידָר

שְׁזוּפִים וְצִעֲרִים
בְּמִים סוּעֲרִים
הֵייתָ אֲבִיר נְעוּרֵי
הַמֶּצִיל שֶׁל חַיֵּי

הַתְּנַשְׁקֵנוּ בְּפָרָאוֹת
רְצֵנוּ בְּמַהֲרֹת
צַחֲקֵנוּ וְגַם בְּכִינוּ
לְאַהֲבַת כָּל רְצִינוּ

מִיָּם רַבִּים זָרְמוּ בְּמִנְהַרְת הַזְּמַן
שָׁנִים רַבּוֹת עָבְרוּ נִפְגְּשָׁנוּ פְּתַע כָּאֵן
הַקֶּשׁ לֹא שָׁבַר שׁוּם דָּבָר
אוֹתָהּ הַשְּׁרִשְׁרֵת עַל הַצְּוָר

הַצְּמִדְתִּי שְׁדֵי לְגַבְךָ הָעֵנֶק
עַל גֵּב אוֹפְנוֹעַ עִם מְנוֹעַ חֶזֶק
אֵין קִסְדָּה אֲבָל יֵשׁ הַרְבֵּה רוּחַ
וְכִמוֹ חוּהַ הִבָּאת לִי תַפּוּחַ

כָּאֵלוֹ לֹא עָבַר הַזְּמַן בִּיעֶף
כָּאֵלוֹ הַמְרַחֵק אֶת הַשָּׁנִים דְּחַף
הַקֶּשׁ לֹא שָׁבַר שׁוּם דָּבָר
הֵינּוּ אֶתְמוֹל נִהְיָה גַם מְחַר

תמר חלוצי

רַעַד הַמָּטָה הַחֶסֶר
מְצִיף בִּי אוֹתְךָ, אֶפְלוּ שְׁאֲנִי לֹא רוֹצָה.
אֲנִי מִפְּנֵה אֱלֹו עֶרְף, אֲבֵל הוּא
נוֹגֵעַ בִּי, סוֹדֵק אוֹתִי, מוֹתִיר אוֹתִי
חַ תִּי כוֹת.

בְּשִׁלְהֶבֶת הַלֵּב
אֶת עֵדִין שׁוֹכֶנֶת.
כְּשִׁאֲנִי קָמָה, אֲנִי יוֹדַעַת
אֲנִי עֵדִין חוֹלְמַת אוֹתְךָ.
תְּגִידִי
שָׁגַם אֶת כָּךְ.

תְּגִידִי:
לֹא הִבַּנְתִּי כְּמָה נְעִים וְרָךְ
הָיָה לִי. טָעִיתִי.
גַּם אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ.

המילים

סבטלאנה צ'פלבסקי

המילים שלך הכל הָרְסוּ
 עיניי בְּדַמְעוֹת הַתְּכַסּוּ
 שפתיי שׁוּב כָּעָסוּ
 אָךְ לֹא אָמְרוּ מִילָה...

מְבַטָּה.. .. שׁוּב מְעוֹרְפֵל
 כְּשֶׁרִיס נִפֵּל
 בִּיקְשָׁתִי לִי אוֹתְךָ
 בִּיקְשָׁתִי לִי אוֹתְךָ...

המילים איבדו את כוחן
 בְּרַגַע שֶׁלֹּא אָמַרְתָּ
 אוֹתָן בְּזִמְנָן
 כְּשֶׁהֵלֵב הָיָה מוֹכֵן

המילים מבינות
 אֶת הַגְּעִגּוּעַ...
 הן מציירות את הזיכרונות
 שֶׁל הֵלֵב הַפְּצוּעַ

מְבַטִּי... שׁוּב מְעוֹרְפֵל
 כְּשֶׁרִיס נִפֵּל
 בִּיקְשָׁתִי לִי אוֹתְךָ
 בִּיקְשָׁתִי לִי אוֹתְךָ.

פנינה גפן

דִּוְקָא יֵשׁ לָנוּ עֶשְׂרֵת אֲלָפִים לַיִּיקִים, אֲמָרָה
מְלַצְרִית בְּפֶתַח מְסַעְדָּה רִיקָה, וְתִלְשָׁה
בְּשַׁעֲמוֹם מוֹדְעָה עַל עֶרֶב שִׁירָה אוֹרְבֵּנִית שְׁחָצוּף
אֶחָד תָּלָה לַיָּד הַתְּפָרִיט. בְּצַד הַשְּׁנִי שֶׁל הַרְחוּב
בֵּית כְּנָסֶת זְעִיר הַתְּפִקֶּע מְנַגּוֹנִים.

תַּעֲשׂוּ לָנוּ לַיִּיק וְתִזְכוּ
בְּעֶרְכַּת אֶהְבָּה זוּגִית מְפִנְקָת. אִיךְ,
אִיךְ לֹא תַעֲשׂוּ לַיִּיק לְאֶהְבָּה? שְׁתַּפּוּ,
שְׁתַּפּוּ, כִּךְ יִגְדְּלוּ סְכוּיִיכֶם לְאֶהֱב.

לַיִּיקְקוֹ אוֹתִי, פְּלִיז,
מִתְּפִלֵּל יֶלֶד וְדוּחֵס אֶל תַּחַת זְרוּעוֹ יִלְדָּה מְבִהֶלֶת לְסִלְפִי מְסוּלֶף.
חַיִּיכִי, מָה'כִּפַּת לָךְ.
בְּחֶדֶר הַשְּׁנִי הַהוֹרִים שְׁלוֹ שׁוֹתִים כּוֹס תֵּה
עִם לִימוֹן וּמְסַתְּכָלִים אֶחָד עַל הַשְּׁנִי בְּעֵינִים.

אִיךְ מְלַיִיקְקִים כְּשֵׁיֶשׁ הַפְּסֻקָת חֲשֵׁמֶל, פְּתָאוֹם, אִיךְ
אוֹהֲבִים בְּלִי אִיִּיקוֹנִים, אִיךְ
מִתְּחַבְּבִים. הָאֶצְבָּעוֹת יוֹדְעוֹת רַק לְהַקְלִיד, אִיךְ
מְלַמְּדִים אוֹתָן לְהִיכָרֵךְ מְאַחוּרֵי הַגֵּב
וְלְאֶהֱב.

23

גיליון

1

ינואר 2020, שבט ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

משוועת לאהבה

גאולה שינה

רֵאָה אֶת עֵץ הַלִּימֹן בְּחֶצֶר בֵּיתנוּ
כִּי צֶדֶד הוּא מְשׁוּעַ לְמִים,
כָּל פְּרוֹתָיו מְצַמְקִים מִתְאַוָּה.
כֶּךָ גַם אָנִי,
מְשׁוּעַת לְאַהֲבָה.

שיחה בין רוח לעם

אביבית כהן

האפשר לבנות ארץ מרוח? שואל עם הארץ
האפשר להיות עם מבלי לכבש ארץ? שואלת רוח

חדלי להיות רוח, מבקש עם הארץ
לא אוכל לחדל להיות רוח
אלך מארצי, ממולדתי, מבית אבי ואמי, אל האדמה אשר תראני
אהיה עם לזמן-מה,
אזרע, אנטע, אבקש נוחם באדמה
אאחז בעמיות הארץ
ואחדל
כי אשה אשר רוח בה – אני.

התוכל אתה לחדל להיות עם?
לא אוכל לחדל להיות עם
אלך מארצי, ממולדתי, מבית אבי ואמי, אל הארץ אשר תראיני
אהיה רוח לזמן מה,
אכתב שירה, אבקש נוחם בנופי הארץ; אוכל גם לזרוע, לנטע
אאחז ברוח הארץ
ולא אוכל לחדל

טעם

גולן עזאני

לְמַנְגִּינֹת הַלֵּב תָּמִיד יֵשׁ טַעַם.
 רְאִיתִי מַנְגִּינֹת צוּבָאוֹת עַל פִּי הַלֵּב
 נִפְרָט מִיֵּתֵר עַל פִּי מְקַצֵּב הַרוּחַ.
 וְהַרוּחַ תִּהְיֶה בְּמַנְגִּינֹת
 עַד שֶׁתִּחְדָּלְנָה.

לְחִלּוּמוֹת אוֹהֵב תָּמִיד יֵשׁ טַעַם.
 רְאִיתִי חִלּוּמוֹת שֶׁל אוֹר עַל סֶף כָּאֵב
 מִפְּרֵט הַדָּר, כְּדָבֵשׁ וְזִיו תִּפּוּחַ.
 וְהַתִּפּוּחַ כְּמוֹ הַתֵּל בְּחִלּוּמוֹת
 עַד שֶׁנִּרְקֵב שָׁם.

לְמַנְגִּינֹת הַלֵּב תָּמִיד יֵשׁ טַעַם.
 רְאִיתִי מַנְגִּינֹת צוּבָטוֹת בְּלַחֵי-הַלֵּב
 נִקְרַע מִיֵּתֵר בְּדַרְךְ לֹא נִסְלַחַת
 וְהַדַּרְךְ הִיא הַמִּית הַמַּנְגִּינֹת
 עַד שֶׁנִּפְרַח בָּהּ.

לְחִלּוּמוֹת אוֹהֵב, הוּא! אֵיזָה טַעַם.
 מְבוּל שֶׁל רְגָשׁוֹת: חִיּוֹךְ, דְּמָעָה, כָּאֵב.
 חֵלוֹם הוּא מַנְגִּינָה בְּלַתִּי נִשְׁכַּחַת
 וּמַנְגִּינָה הִיא טַעַם חִלּוּמוֹת
 תָּמִיד יֵשׁ טַעַם.

26

גיליון

1

ינואר 2020, שבט ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

הסתרה אילה אלבאז

וּבְעוֹדָךְ מִפְּנֵה גִבְךָ אֵלַי
אֶזְכֵּר שְׂזֵה רַק בְּכַדִּי
שְׁנִישֵׁן בְּכַפִּית
אוֹ אוֹכֵל בְּכַפִּית
אוֹ אֶתְבוֹנֵן בְּכַפִּית
וְאֶרְאֶה
אוֹתִי הַפּוֹכָה.

בזרכים ינון יהל

אָנִי יְכוּל לְרֹאוֹת אוֹתְךָ
עִתָּה,
מִתְקַדֶּמֶת בְּשִׁבְלֵי הַחַיִּים

כֵּן, אֶת צְעִירָה הַיּוֹם
כְּמַעַט מְדִי,
סִקְסִית וְנַחֲשֶׁקֶת

סוֹחֶפֶת וּמְרַגֶּשָׁה –
אֶךְ מָחָר,
עֵדִין כָּךְ

עֵת תִּתְבַּגְּרִי קִמְעָא,
בְּמַעְלוֹת הַדֶּרֶךְ;
עֵדִין מְאֹד נַחֲשֶׁקֶת

וְרִצּוּיָהּ, אֶךְ מְפֹזֶזֶת לָךְ
מְעַט, לֹא, עֵדִין וְלֹא
בוֹכִיָה

מְסַתְּפֵל אָנִי עֵדִין,
וְכָלֵל לֹא תוֹהֶה
בוֹרֵר לָךְ כְּאֵלוֹ

דֶּרֶכְךָ --
צוֹפָה וּמְאַחֵל,
כֵּן, רוֹאֶה אָנִי אֶת כְּלָהּ

גַּם אֶת כְּלֶיךָ --
אֲשֶׁה אֶת כְּעֵת
וּבוֹרֶרֶת לָךְ

חוֹשֶׁבֶת עַל בְּחִירוֹת
עֲבָרָה; וְעֵדִין, יִפְתִּי,
כֵּן עֵדִין

כָּךְ, עוֹד מְעַט,
תִּאֲסָפִי לָךְ, מִלְּכֶתִי
כִּבֵּר לֹא עוֹד

וּמְעַט מְדִי,
אֶךְ טָרֵם וְתַבּוֹאִי ---
אֶת לִי עֵדִין

כְּמִקְדָּם תִּהְיִי;
גַּם אִם אֵינִי כִּבֵּר כָּאֵן
לְהַשְׁקִיף וּלְהִטְרִיד

אֶתְךָ אָנִי
תְּמִיד אֶהְיֶה
בוֹגֵד
בְּמַשְׁעוּלֵי הַדֶּרֶכִּים

מְחַפֵּשׂ גַּם וְרַק
אוֹתְךָ;
בְּחִלּוּפּוֹת הַיָּמִים,
כֵּן, הֵם עָבְרוּ

עָבְרוּ הֵם, יִלְדֹתִי
וְזוֹכֵר אָנִי
אֶת סִקְסִיּוֹת מְבִטֶךָ
הַתָּם/מִתְגַּרָּה

עַיִף מְעַט יוֹתֵר,
הַמַּעֲלָה כִּבֵּר כֵּן,
שְׁלוֹם עוֹד אוֹמֵר

וּמְחַכָּה,
כֵּן מְחַכָּה לָךְ
לְבוֹאֶךָ.

לְאֵהוּב אָדָם בְּאֶמֶת

יעל רן

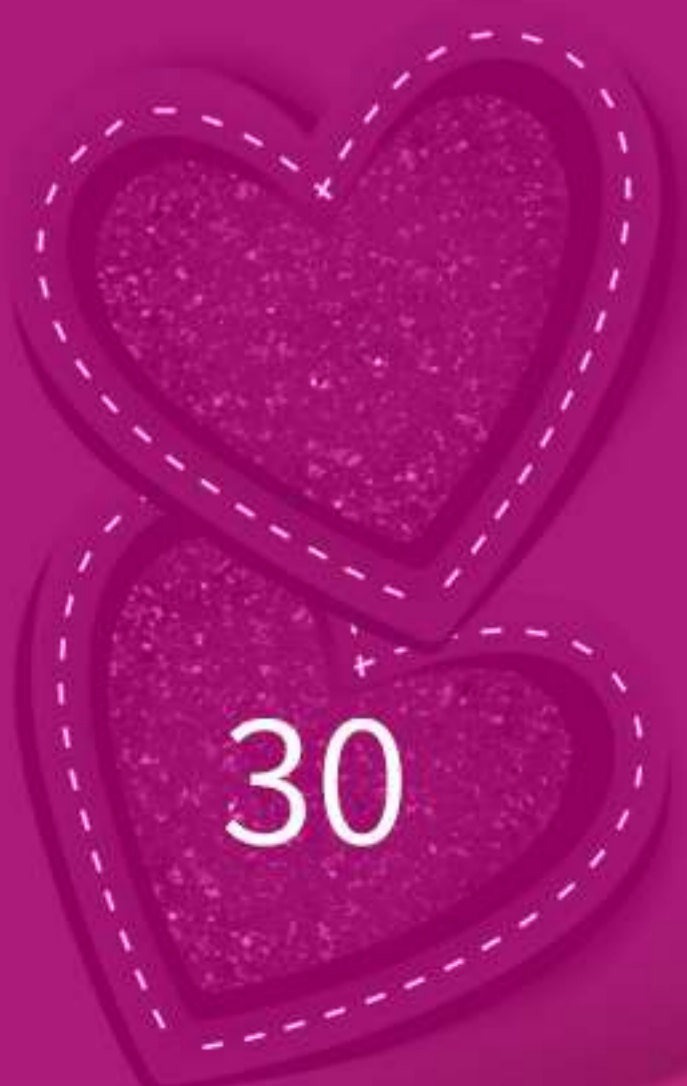
לְאֵהוּב אָדָם בְּאֶמֶת
זֶה לְאֵהוּב אוֹתוֹ בְּלִי סִפְק.
בְּלִי אוֹלִי,
אוֹ אֶבֶל,
אוֹ בְּתִנְאִי.
זֶה לְאֵהוּב אוֹתוֹ
עִם נִקְוָדָה אַחַת
וְדִי.

בָּא בָּהַ צְבִי סִלְעַ

אָנִי בָּא בָּהַ
 אֶת שְׂדֵיךָ לְשִׂדּוֹד
 כְּעֲלֵי בָּאבָא
 אֶת שְׁלַל חֲמוּדוֹתֶיךָ לְחֲמוּד
 אָנִי יוֹצֵא וּבָא בָּהַ
 אֶת בֵּיתִי הַטּוֹב
 לוֹהֵט לוֹהֵט אָנִי כָּל־בָּהַ
 בְּעַמְקֵי תוֹכְךָ מָה רָטוּב
 אָנִי הִבָּא בָּהַ
 אָנִי בְּךָ חַי, לַעֲד
 אָנִי רַע בָּהַ
 אָנִי שְׁעִיר מְשׁוּמָד
 אָנִי רַק בָּא וּבָא וּבָא בָּהַ
 מָה לָּךְ כֶּךָ מִתְנַשְּׁמֶת?
 נוֹשֵׁב וְנוֹשֵׁב רַק גַּע בָּהַ
 אוֹתִי לְקִרְבְּךָ אֶת נוֹשְׁמֶת
 אָנִי בָּא לָךְ -
 כִּבֵּר לְגַמְרִי לְגַמְרִי שְׁלָךְ
 אָנִי בָּא בְּךָ -
 אָנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ.

30

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

פיתוי מיכל זק

וְמָה בְּדַבֵּר גּוֹפִיָהֶם שֶׁל בַּחוּרִים צְעִירִים
 הָעוֹמְדִים בְּטֶרֶם פִּיאָדוֹת בְּרֵאשִׁית הַסֵּתוֹ
 נָעִים בְּרוּחַ הַקֶּלֶה בְּחִלְצוֹת הַטִּי הַדִּקְיָקוֹת
 גּוֹ רָחֵב וְכֹתֵפִים, הוּ, הַכֹּתֵפִים
 עוֹרֵף גָּזוּז לְמַשְׁעֵי וְשִׁזּוֹף מְחַפֵּשֵׁת הַקִּיץ
 שְׁרִיר בְּהִיר נְחֹשֶׁף בְּצֵל הַשְּׁרוּל הַקָּצֵר
 קִיבוֹרֵת הַזְרוּעַ מוֹשֶׁטֶת לְעֵבֶר הַכְּבִישׁ
 הַשְּׁעוֹן הַסְּפוֹרְטִיבִי, שְׁעָרוֹת הַפְּלוּמָה
 פְּרָקִי כֶף הַיָּד הַשְּׁנִיָּה הָאוֹחֶזֶת בְּרִצּוּעַת הַתִּיק
 סִימָנֵי יִרְכָּיִם חֲסוֹנוֹת בֵּין קִפְלֵי ג'יִנְס מְשֻׁפָּשֵׁף
 (לֹא שֻׁפָּשֵׁף אֶפְנֹתֵי, שֻׁפָּשֵׁף שֶׁל כְּבִיסָה)
 הָעֵמִידָה הַנְּנוּחָה בְּסִנְדְּלֵי טִיזִילִים-
 מְרָשֶׁל, מְרָשֶׁל וּמְשֻׁלָּם
 כְּשֶׁהוּא מְתַכּוֹפֵף פֶּס הַגּוּמִי נְחֹשֶׁף בְּטָעוֹת
 אוֹתָם לֹא צָרִיךְ לְהַסְתִּיר מַחְמַת הַצְּנִיעוּת?

פני ירח

עומר ברקמן

חֲשׁוּפִים בְּפְנֵי הַיָּרֵחַ
 אוֹהֲבִים אֶת מָה שֶׁהוּא מְאִיר
 אוֹהֲבִים אֶת מָה שֶׁהוּא מְסַתֵּיר
 אוֹהֲבִים מָה שֶׁמוֹסִיף וּמָה שֶׁמַּחְסִיר

וְאֵת הַשְּׁפֵלֶת רֵאשֶׁךְ
 כְּשֶׁשְׁאַלְתִּי, מִי אַתָּה?
 וְאֵז גָּאִיתִי
 כְּשֶׁשְׁאַלְתִּי, מִי אָנֹכִי?
 וְאֵז הִשְׁתַּתְּקִיתִי
 נִדְמָה לִי שֶׁהָיָה לְקוֹי קָטָן
 וּבְכָל הַזְּמַן הַזֶּה
 אָנִי כְּמַעַט בְּטוֹחַ
 עֲשִׂינוּ אֶהְבָּה

32

מוטיב
מאהב

לְאֹר הַיָּרֵחַ הוֹדֵי אֲרֻגוֹב

לְאֹר הַיָּרֵחַ
נִצְצוּ עֵינֶיהָ
בְּמַעְרְמֶיהָ
בְּלִטּוֹ חֲמֵדוֹתֶיהָ
לְאַהֲבָה

שְׁתֵּי עֵינֶיהָ
פְּטָמוֹתֶיהָ
מְלֵאוֹת תְּשׁוּקָה
וְתוֹכָה
כָּבֵר מְלֵא
זְרַעֵי אַהֲבָה

לְאֹר הַיָּרֵחַ
נִצְצוּ עֵינֵי
בְּמַעְרְמֵי
זְקָרוֹ חֲלָצֵי
לְעוֹד אַהֲבָה

עֵינָנו עֲצוֹמוֹת
מְטִלְטְלִים בְּסוֹפּוֹת
חוֹצִים גְּבוּלוֹת
בְּאַהֲבָה
לְאֹר הַיָּרֵחַ

משקל תומר קליין

מה שוקל יותר
קילוגרם של אשר
או קילוגרם של צֶעֶר?

גרם של אהבה.

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

כתב עת בנושא שירת האהבה

34

לב תר

שולה ברנע

קוֹלָה הָיָה קְרִיאַת אָבִיב,
נִיחוּקָה נִתְפָּרֵץ מְכַל זְוִית,
עֵינֶיהָ גִּשְׁשׁוּ אַחַר תְּאוּם,
לוֹלֵא כֵּן חֲשָׂה בִּתְהוּם,
שִׁפְתֶיהָ כְּאֲגִנִי אֲבִטִיחַ,
כְּאוֹצָר עֲתִיק מִבְּטִיחַ,
אֶךְ לִבָּהּ חִפְשׁ כְּנוֹר
שֵׁינֶגֶן כְּנַחַל הַבְּשׂוֹר.

מה משקלה של אהבה באריזת הרגשות? חגית כרמל

בנטו אהבה חפצתי
אז שקלתי, טריתי
ומהברוטו נכיתי.
אך מה יש בה בטרה
המרחיקה אותי ממך?
כי משקל הלב רוצה להיות נקי.

ענג

לידיה יונג

זָה אַתָּה שְׁמַמְלָא אוֹתִי
מְצַמִּיחַ וּמְחַיֶּה
מְשַׁקְנִי מִטַּל טְפוּתֶיךָ הַזְּכוּת, הַשׁוֹפְעוֹת.

עֵינֶיךָ חוֹדְרוֹת בִּי בְּרֶךְ
צְאֲרֶךְ כְּעֵמוּד הָאֵשׁ
רֵאשֶׁךְ עֶטוּר נֶזֶר שׁוֹשְׁנִים
וְלִבֶּךָ טְהוֹר.

פְּרָפְרִים-פְּרָפְרִים
מְשַׁפְּתֶיךָ מְרַפְּרִים
בְּעוֹרְקֶיךָ זוֹרֵם חֶשֶׁ-מַל-מַל.

וּבְגָלִים גּוֹבְרִים שֶׁל עֵנֶג
וּבְזַרְמִים דְּקִים שֶׁל אוֹר
נְחוּשׁ כְּהֶרֶף עֵין
אֶת פְּעִימוֹת הַלֵּב.

ריחו של שגעון

עילית שייר

הַאִיִּשָּׁה שְׁלִי הִיא אִיִּשָּׁה מְטֹרֶפֶת
חָיָה כָּל יוֹם בְּפֶחַד נוֹאֵשׁ
הַאִיִּשָּׁה שְׁלִי יִפָּה וּמְלֻטָּשׁת
מִבְּקֻשֶׁת בְּלִילוֹת לֹא לְקוֹם מְחֻדָּשׁ

הַאִיִּשָּׁה שְׁאֶהֱבֵתִי מוֹכֶת שְׁגָעוֹן
מְשׁוֹטָטֶת בְּכָל לַיִל יָרַח
נִמְצָאת בְּכָל רֶגַע עַל סֶף אֲבֵדוֹן
בְּחִיוֶךְ עֶרְמוּמִי וּפּוֹחֵחַ.

הִיא פּוֹרַחַת מִתּוֹךְ הַדְּמָמָה הַנִּגְהָה
וְשׁוֹלַחַת רִיחָה וַיִּדְיָה
וְקוֹצִים מְשִׁתְּרָגִים בָּהּ מִתּוֹךְ כְּאֲבָה
מִתְּפַתְלִים וּפּוֹצְעִים אֶת פְּנֵיהָ.

הַאִיִּשָּׁה שְׁלִי הִיא אוֹלֵי מְטֹרֶפֶת
וּמוֹכֶת שְׁמָמוֹן וּפְחָדִים
אֶךְ כְּנִשְׁהִיא מוֹנְשִׁיטָה אֵלַי יָד לֹטְפֶת
הִיא שְׁפוּיָה מְכָל הַנְּשִׁים.

מֵאֵהֶבֶת

מִיכָל שַׁחַר

מֵאֵהֶבֶת בְּחַיִּים,
 כָּל שְׁנוּבֵט,
 צוּמַח מְבַפְּנִים.
 מְרֵאוֹת נִשְׁמָה,
 יָם שְׂמֵחָה,
 תִּקְוָה.
 שִׁמְשׁ זְהָבָה,
 כֶּתֶר רִקְפוֹת,
 נִשְׁלַל כִּלְנִיּוֹת.
 קִשְׁת בְּעַנָּן,
 בְּרִית עוֹלָם.
 תִּכּוֹל שָׁמַיִם,
 מְרַחֲבִים, אֶפְקֵי,
 יָם טָלְלִים,
 יָרֵק, פְּרֻדְסִים,
 פְּלֵא טַבַּע,
 בְּרִיאָה,
 אֹר זְרִיחָה.

מתוך יומן משימות אהבה

דויד לידר

*

לצל אלון בשמורת נחל משגב
לזכר שפה מפקדות מלחמה
בחושניות שורות Cuerpo de Mujer

לשלוח הטוליפ הנפתח לאטו
לקרא מכתבי אהבה –
של אלואיז, ליסט ובֶרְנַרְד שו.

*

בחדר המלון להתעטף שמיכת שירי אלתרמן
ולהגשים מערכת שעות של עלוס.
כל שעה עגלה ללבש בגדי תקופה אחרת
ושוב למלא הקיר צללית לאור היר.

*

במעלה הרי הנגב לחרט "תשוקה" בסלעים
שתמזג בשירת הכחליות.

בפסגות לשחק שחמט בכלים משוקולד
ולאחר, לשבע זה מכליו של זו
כמתעלסים לאחר מריבה.

פורטרט קלאסי

גד קינר-קיסניגר

כְּשֶׁאֶת יִשְׁנָה
עֲבִים חוֹלְפִים עַל פְּנֵיךְ
מִסְכֵי תְּאוּרָה מוֹסְטִים
כְּמוֹ בְּתַצּוּגַת תְּאֵטְרוֹן בְּרוֹק
שֶׁסָּגַר שְׁעָרָיו וְנִפְתַּח
רַק בְּשִׁבְלִי.
עוֹנוֹת עוֹבְרוֹת
גִּלְגָּלוֹת חוֹרְקוֹת
חִלּוּדוֹת שְׁרוֹת
כְּשֶׁתְּפֹאֲרוֹת נוֹף מִתְחַלְּפוֹת
מְלוֹהֵט.
לְצוֹנָן.
לְקִפּוּא.

וְדַבְּקוֹת שֶׁל שְׁלִיּוֹת צִירִים מִן הָאֲסִכּוּלָה
הַפְּלִמִית מְגִלוֹת בְּפִלְיָאָה אֶת שְׁרִידֵיהֶם
שֶׁל חֲלָלֵי הָאוֹר שֶׁנִּפְּלוּ
בְּשׁוֹחוֹת קִמְטִיךְ
כְּשֶׁאֶת יִשְׁנָה.

כְּשֶׁאֶת יִשְׁנָה
רְכָסִים אֶלְפִינִיִּים מְכַסֵּי שֶׁלֵּג עֵד
גּוֹבְהִים וְקוֹרְסִים
בְּשִׁמְיֹכָה הַמְּכַסֶּה אֶת שִׁדְיָךְ.
וְאֲנִי הַגּוֹלֵשׁ מְטַל בְּשׁוֹחָה
בְּתַחֲתִית
מְרַסֵּק עֲצָמוֹת
וְנוֹהֵר

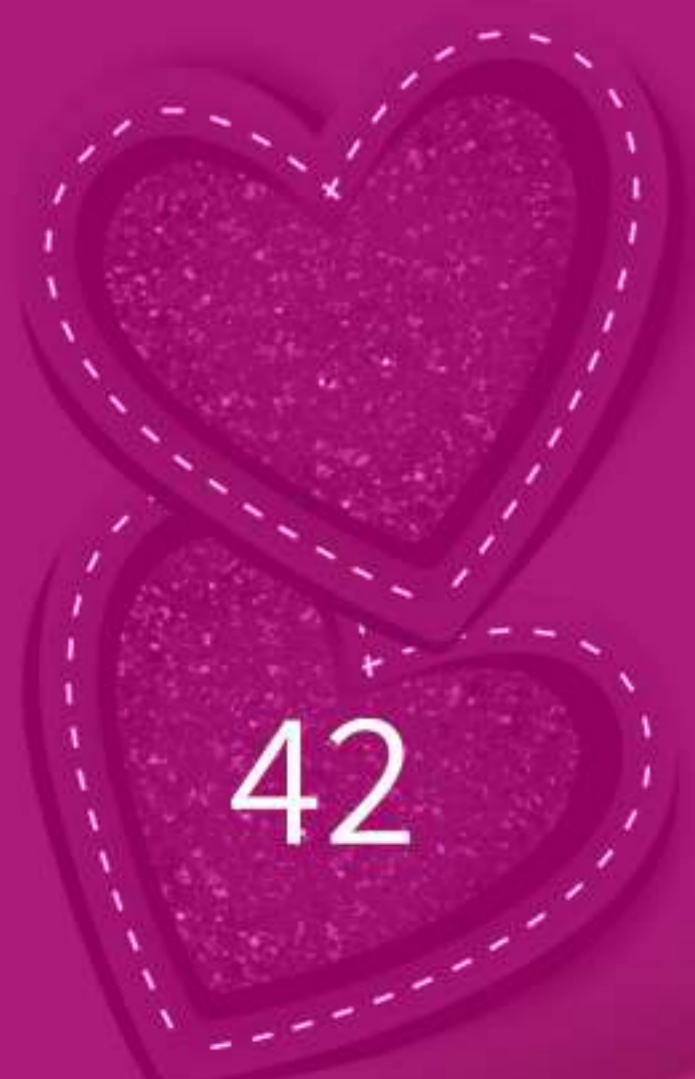
נְשִׁיקַת לֶחֶם

שׁוֹשְׁנָה קֶרְבִּסִי

אַתָּה מְשַׁבֵּיעַ רַעְבוֹנִי
 בְּאַרוּחָה יוֹמְיוֹמִית,
 עַל גֵּב מְדוֹר הַשִּׁירָה בְּעֵתוֹן,
 מִתַּחַת לְפְרוֹסַת הַלֶּחֶם
 שִׁיר מוֹתַח צְוָאוֹ
 בְּיַפְעַת שׁוֹרוֹתָיו הַנִּפְתָּלֹת,
 מְשׁוֹרְרַת טְרוּפָה
 שְׁלַחָה מְלִים עַל פְּנֵי הַמַּיִם
 מוֹל עֵינֶיךָ טוֹבַעַת
 אוֹ נִצְּלֹת.
 וְאַיִנְךָ מִבְּחִין.

אַתָּה בּוֹצֵעַ עֲבוּרֵי נְשִׁיקָה שֶׁל לֶחֶם,
 עוֹרֵם עֲגֻבְנִיָּה וּפְסַת גְּבִינָה מְלוּחָה,
 מְסִיט בִּיעִילוֹת קִצּוֹת שֶׁעַר מְלַחֵי,
 וְאַנִּי מִתְמַלֵּאת סְלִיחָה.

עַל כִּי לָרַב אֵינְךָ מִבְּחִין
 בְּלֵב הַהוֹלֵם אֵלֶיךָ,
 מְלִים נִפְתָּלֹת
 אֵינְן קוֹלְחוֹת מִמֶּךָ,
 אֲךָ הַיּוֹמְיוֹם הַנֶּעְרָם עַל נְשִׁיקַת הַלֶּחֶם
 הוּא קוֹ יֵשֶׁר, קִצָּר, וּפְשׁוּט
 אֵלַי.

42

ינואר 2020, שבט ה'תש"ף

גיליון

1

מוֹטִיב
 מְאֵהָב

כתב עת בנושא שירת האהבה

אהבה זה לא מספיק

יובל ששון

אַהֲבָה זֶה לֹא מִסְפִּיק

אַהֲבָה זֶה לֹא מְחַזֵּק

לֹא מְסַפֵּק

לֹא מְרַתֵּק

קֶצֶת מְשַׁתֵּק

קֶצֶת מְנַתֵּק

מִמָּה נְשַׂאתָה מִכִּיר וְיֹדֵעַ עַל עֲצָמְךָ

עַל הָאִשָּׁה שֶׁבָּחַרְתָּ, שֶׁבָּחַרְתָּ לְהִיּוֹת אִתְּךָ

וְעַל כָּל מָה שֶׁיִּצְרַתֶּם יַחַד

הִיא וְאַתָּה

וְאַז אַתָּה קוֹלֵט

נְשֵׂא רַק נְשַׂאֲהֶבָה זֶה לֹא מִסְפִּיק

אֲלֹא שֶׁהָאֲהֶבָה הִיא לְפַעֲמִים לֹא יוֹתֵר מִמּוֹתְרוֹת בְּתוֹךְ הַיּוֹם יוֹם שְׁלָכֶם.

אֲבֹל אִי אֶפְשֵׁר לוֹתֵר עַל זֶה.

הר ברוקבק

גיא עינת

וְאִם יַעֲבְרוּ שְׁעֵתִים
יִרְקוֹת מֵעֵשֶׁב בַּר,
כְּחֹלּוֹת מִמִּי נֶהַר
וְאַטִּיּוֹת מִכָּאֵב/

וְאִם אַחֲרֵי שְׁהִיִּיתִי אֶתֶם
שֵׁם עַל הַהֵר,
פְּעַם הִיִּיתִי הוּא
וּפְעַם הִיִּיתִי הוּא.

וְאִם לֹא אוֹכֵל
לְשָׁנוֹת אֶת הַסּוֹף,
גַּם לֹא כְּשֶׁאֲצַפֶּה
בְּפְעָמִים הַבָּאוֹת –

וְעַל אֶף הַיְדִיעָה
אָמוֹת פְּעַם אַחֵר פְּעַם.

אֲזַ יִגִּיעַ הַפְּרִיִּים הָאֲחֵרוֹן:
נִשְׁתִּי חֲלָצוֹת בּוֹקָרִים
מִתְאַחֲדוֹת עַל קוֹלֵב
לְעַד
בְּתוֹךְ אֲרוֹן.

גיליון

1

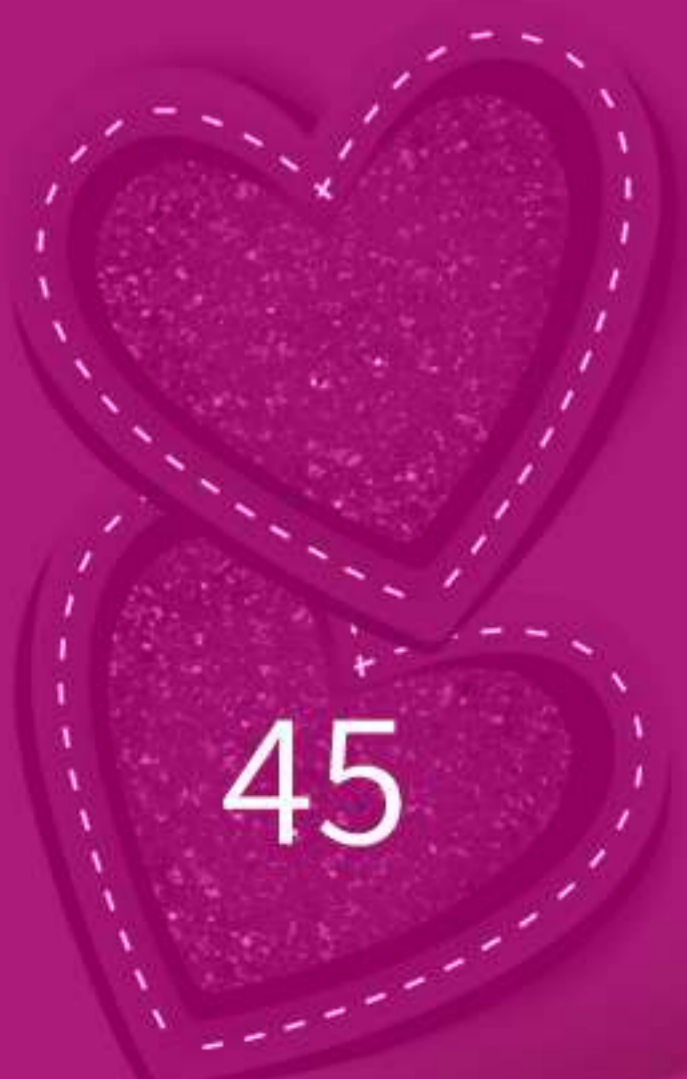
ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

כתב עת בנושא שירת האהבה

טיוֹל אֶל הַנְּשֵׁמָה

דְּנִיָּה שְׁפִירָא

אֵילָנָה מְצִיֶּרֶת בַּחֹל.
תֹּאמְרוּ: כָּל אֶחָד יְכוּל,
אָךְ לֹא כָּל אֶחָד מְשַׁחֵק בּוֹ,
כִּי לַחֲזוֹר יוֹם-אַחֵר-יוֹם מִתּוֹךְ הַשְּׂכוּל.
הִיא שְׁלַחָה אוֹתִי לְטִיּוֹל אֶל הַדְּמָעוֹת,
כְּשֶׁהֲנִפֵּשׁ רְצוּצָה, וְהֵן אֵינֶן יוֹדְעוֹת
אִם לְבָכוֹת, אוֹ לְעֶצוֹר,
וְאוּלַי אֶל הַמְדַבֵּר לַחֲזוֹר-
לְאַסּוֹף דְּמָעָה לְדְמָעָה
לְפָנַי שֶׁתִּגְעַנֶּה אֶל הָאֲדָמָה,
וְלִהְפּוֹךְ אוֹתָן לְנִשְׁיָקוֹת שֶׁל-חֶמְאָה
לְהִטְבִּיעַ עַל לְחַיֵּי יְלָדִים,
הַמְשַׁחֲקִים בְּאַרְגֵּז-הַחֹל,
אֲשֶׁר דּוֹקְרִים אֶת לְבָבִי בְּאַהֲבָה,
וּמְבִיאִים צָרִי לְנִשְׁמָתִי, כְּמוֹ שֶׁרַק יֶלֶד יְכוּל.

מטל

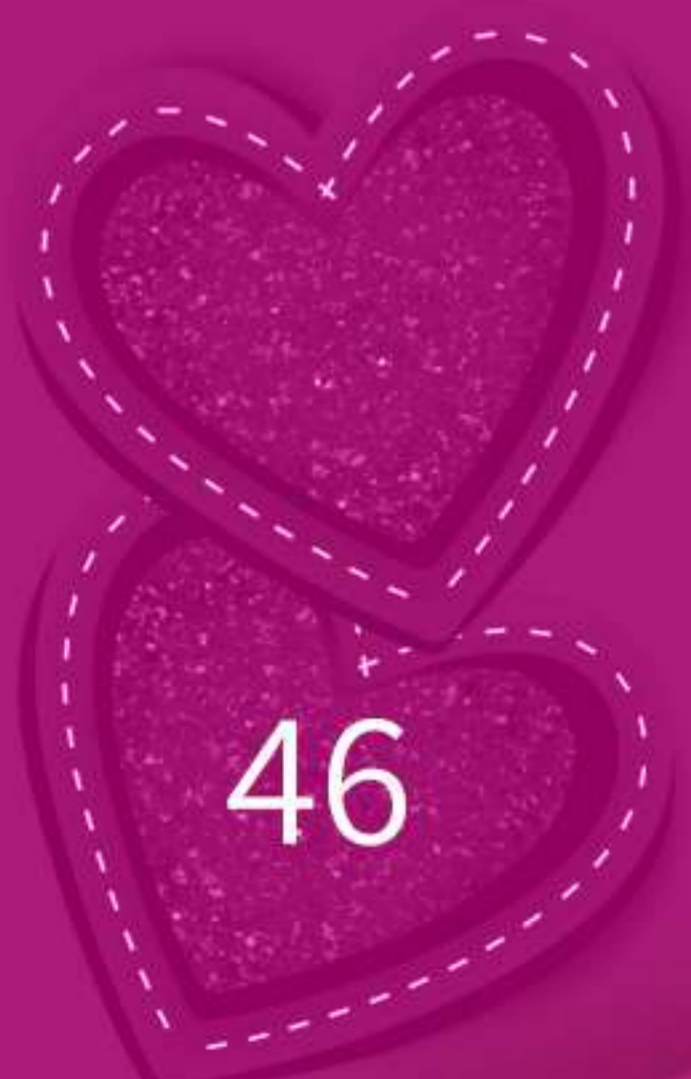
אפי הלפרין

מטל מסרבת להוסיף י' לשמה כמו שעושות רוב האחרות.
 היא מאמינה כי לכל איש יש שם שנתן לו אלהים ונתנו לו אביו ואמו
 והשם שלה הוא לא רע.
 משלל יוד ובמלרע.

למטל בלי י' יש את הקב"ה המגן עליה מפני פתויים וחסאים קטנים.
 לה גם שער שחר ומתלתל היכול לגלש ולרדת עד למתניה.
 אני מעולם לא ראיתיו- הוא תמיד מהדק ועטוף וכלוא במטפחת בד
 אטומה ועבה.
 כי ככה אדוני צוה.

כשמטל נושאת את קולה בשיר משתתקים הלויים בגן העדן.
 וכשהיא חובקת ונושקת בורא עולם בעצמו מתמלא אהבה.
 עלי נאסר לחוות גם את מגון הפלאים הללו- הם שמורים רק לילדים
 ולבני המשפחה.
 כי כך מורה ההלכה.

מטל היא שושנת הרים צחורה הפורחת בס"ד בין ערגות הבשם
 של שיר הנשירים, ברה וזוהרת כחמה שמים רבים לא יכבוה.
 גן נעול ובתול ונטול כל אשם.
 אללי כי אינני שם!

46

גיליון

1

ינואר 2020, שבט ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

את האביב

טל שלמה

קָרַן אור מְלֻטָּפָה
מִבֵּין חֲרִיצֵי הַתְּרִיסִים
הַשְּׁמִיכָה מְכַסֶּה אוֹתָנוּ
כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ מְחַבְּרוֹת,
מְחַבְּקוֹת,
מְשֻׁלְּמוֹת.
הִיא מְעִירָה אוֹתָנוּ בְּעֵדִינּוֹת,
נוֹשְׁקֶת לָנוּ מִבֵּין הַסְּדִינִים.

הַגּוֹף שֶׁלָּךְ זוֹרַח
אֵל מוֹל קַרְנִים רְאוּשׁוֹנוֹת
וְאֵת מְנַצֶּה כְּמוֹ פֶּרַח.

אֵת מְתַעוֹרֶרֶת
וּפּוֹרֶסֶת עָלַי כּוֹתֶרֶת בְּצוֹרֶת יָדַיִם
פּוֹקַחַת עֵינַיִם כְּמוֹ טְפוֹת טַל בְּבִקְרָה

אֵת הַיְפִי הַמְתְּהוּהָה
אֵת הָאָבִיב
וְאֲנִי זֹכָה לְרֵאוֹת
כָּל בּוֹקֵר אֶתְךָ
אֵת בּוֹאוֹ
כְּשֶׁאֵת לְצַדִּי

בְּגוֹפֶךָ נִצַּחַת אוֹתִי

חַיִּים סֶפְטִי

בְּגוֹפֶךָ נִצַּחַת אוֹתִי
בְּתַבְלִיטֶיךָ שֵׁשׁ חַי
לְמַרְאֵה גֵוְךָ נִפְלְתִי
חֵשׁ נְשִׁימַת אִפִּי
תֵּאָב גַּעַת בְּעוֹרְךָ, הֶרְחוֹקָה.

48

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

כתב עת בנושא שירת האהבה

יש לי חשק גדול נעמי לבנון-קשת

יש לי חשק גדול למלפפונים חמוצים
גם בלי להיות בהריון
יש לי חשק גדול לבגדים משגעים
גם אם אין בזה שום הגיון
יש לי חשק גדול לקנבס רפואי
גם מבלי שיהיה לי סרטן
ויש לי חשק מאד גדול
למשהו קטן –
שתהיי כאן.

ואולי היית חלום ורדית שטרנבך

ואולי היית חלום נעורים,
הזיה בחלום ליל קיץ רחוק.
ואולי בכלל מעולם לא היינו
ואתה אפילו לא זיכרון מתוק.

קל לי להעלים אותך מאז
וכך גם את מי שהייתי בנעורי
מסרטי אהבה וקליפים כתצורף
בדיתי את סיפור אהבת נעורי

חולת אהבה

נורית צדרבוים

חִבְרָתִי הִזְקֵנָה חוֹלַת אֶהְבָּה
 נוֹתַנְתְּ אֹיֹר נִשְׁמַתָּה לְקַבֵּל לְטִיפָה
 וּמִיֶּחֱלַת בְּקֹר עַד נִשְׁמַתָּה לְאַחַד
 גַּם אִם

כְּפוּרִי

גִּבֹּן

וְאַכְזָר

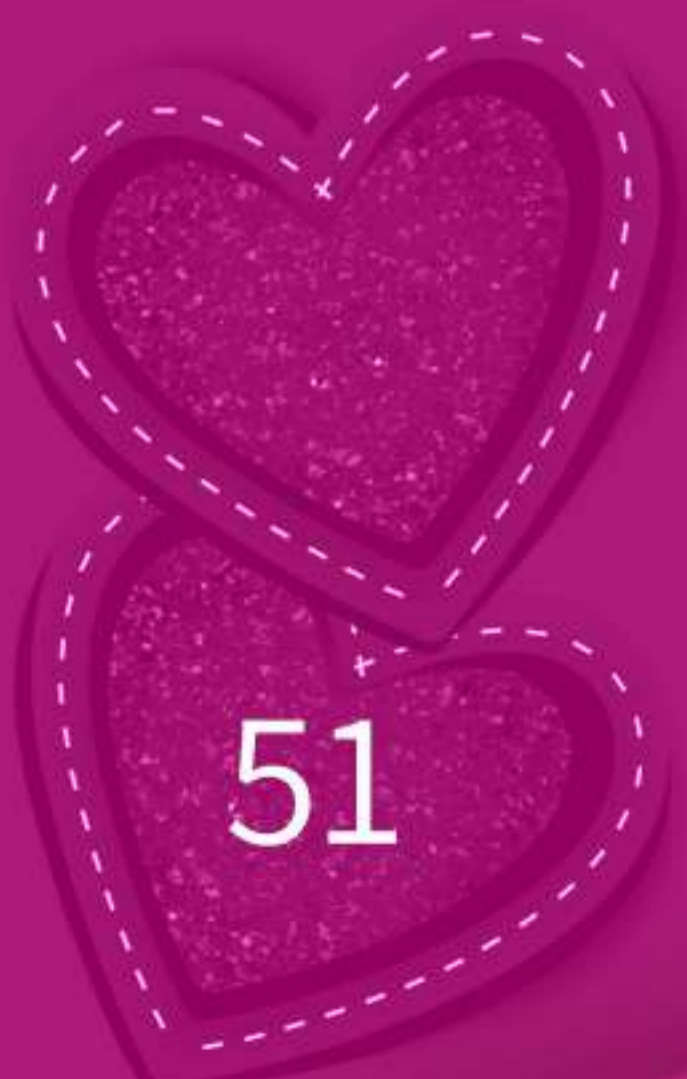
תָּרָה אַחַר אֶהְבָּה בְּלֹא לְאוֹת
 בְּמִינִיּוֹת מְלִים שִׁירָה וְסִפּוּר
 לְגִבּוֹר שִׁיקֶשֶׁר לָהּ זֶר אֶהְבָּה
 וַיִּסְדֵּר לָהּ

אֶת

הַזְהוּת.

אֲבוּדָה מְסֵתוּבָבֶת בְּלֵב שָׁבוֹר מְלַקֶּטֶת
 פְּרוֹר וְשׁוֹכַחַת שְׁעוֹר שֶׁלְמֵדָה בִּינְקוֹת
 שְׂאִין כְּבֵר אֶהְבּוֹת שְׂמֵחוֹת.

חִבְרָתִי הִזְקֵנָה חוֹלַת אֶהְבָּה, וְאֲנִי
 חוֹשֶׁבֶת שְׂאִין לָהּ מֵרֶפֶא, אֲבָל
 לְפָחוֹת זֶה יִפֶּה כִּי זֹו מַחְלָה טוֹבָה.

51

גיליון

1

ינואר 2020, שבט ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

יש לי

אירן דן

ויש לי מה שאני.
מלא.
מלים בקפסאות.
רבן שתיקה

וגביעי האשר הקטנים
שאלהים שומר
גבוה
במדפים העליונים.
וגם דבים בתרדמת יש
לבי נם את שנתם
ויש
כל האני. כל האתה.

52

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

כתב עת בנושא שירת האהבה

משחקי אהבה

אלי תומר

משחק מסוכן

תולש עליה ראשון.

אוהב?

לא אוהב?

עלה שני.

אוהב?

לא אוהב!

עלה שלישי.

לא אוהב?

אוי. לא נשאר פרח.

משחק אבוד

הוא: "אהבה זה הקוצב היחיד של שני לבבות".

היא: "אבל הסוללה נגמרה".

הוא: "אהבה זה לתת לאחר את מפתח הלב".

היא: "אבל הקוד הלק לאיבוד".

הוא: "לפי לאונרד כהן - אין תרופה לאהבה".

היא: "מצטערת, התרופה היא אהבה אחרת".

משחק סיום

הייתה להם אהבה אמיתית

והיא הלכה לאיבוד

הייתה להם אהבה בלב

אך הלב נותר לו גלמוד.

משחק מקדים

זו הייתה אהבה אמיתית

זוהרת כמו יהלום

זו הייתה אהבה מהלב

ענוגה ונדירה כחלום.

משחק פתיחה

קווים עגולים

של אישה

קו

ישר

ללב.

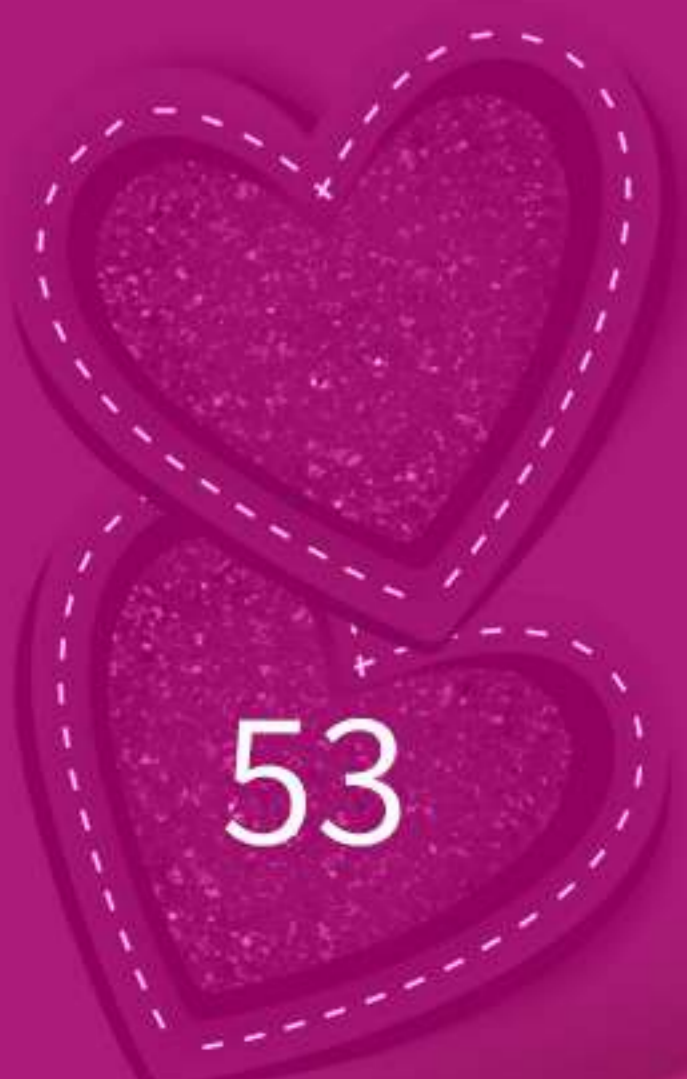
משחק שפה

אהבה

היא רק מילה

לפי וויטגנשטיין

מילים הן הכל.

53

גיליון

1

ינואר 2020, שבט ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

מבטך

שיריה כהן

מבטך נוטף מסתורין,
 כחוטא בדיני נזיקין,
 מחפש ואפל,
 מתחצף ושואל,
 מעורר הפגנה,
 התפרצות של זמה.

מבטך רציני ומנמק,
 כהרף עין חומק,
 מפורר הנשמה,
 נכנס בנבכי הנשמה,
 יוצר מהומה,
 ושולט ברמה.

מבטך מעלה סמק
 ובבטחה חוזר לעמק..

דג אהבה

יהורם גלילי

רֵאשֶׁךְ הַתְּחַפֵּשׁ לְתוֹת עֲנֻקִי
סִפּוּג בְּצַבֵּעַ אֲרָגְמָן,
לְחַיִּיךָ מֵאֲדִימוֹת מִסְמָק,
וּשְׁפַתֶיךָ צְבוּעוֹת בְּתִשׁוּקָה.

רֵאשִׁי הַתְּחַפֵּשׁ לְדָג גְּדוֹל
מְכַסִּיף בְּצַדְעִים,
מְקַפֵּץ בֵּין גְּלִי חִלּוּמוֹת,
וְשׁוֹחָה אֶל אִי אֶהְבֶּתְךָ.

אַהֶבֶה מְאַחֶרֶה

עֲדָנָה אֶפֶק

אַהֶבֶה בְּגִיל נְשִׁים
טְפוֹת יֵצֶה עַל מְרִישִׁים
וְאַחֲרֵיהֶן רָעֵב
וּמְלִיחוֹת חֶמֶה

אַהֶבֶה מְאַחֶרֶה
שֶׁלֶחַן סְתוּר
וּפְרוּרֵי אִשָּׁה
וְאַחֲרֵיהֶם שָׁרֵב
וְרוּחַ נוֹרְאָה

ורד סער

כָּל מְשֻׁבְּרִיךְ
עָלִי עָבְרוּ
וְלֹא טִבַּעְתִּי
וְלֹא טִבַּעְנוּ

מִפְתַּח הַמִּצֵּר
אֶבֶד בַּמְצוּלָה
יָד בַּיָּד אַחְזָה

הַמְרַחֵב עֲדֵי-יָהּ

57

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

מוֹטִיב
מְאֵהָב

כתב עת בנושא שירת האהבה

עירום

יאיר בן-חור

חם הגוף מתפשט במהירות
 כמו גופך העומד מולי
 המראה לא משקרת
 גם אם אנחנו קרובים
 לא נוכל להתרחק באמת.

זעת הגוף מתפשטת במהירות
 כמונו השוכבים במטה
 התמונה לא משקרת
 ואנחנו מתקרבים רחוקים קרובים
 מתחממים, מחממים. אוהבים.

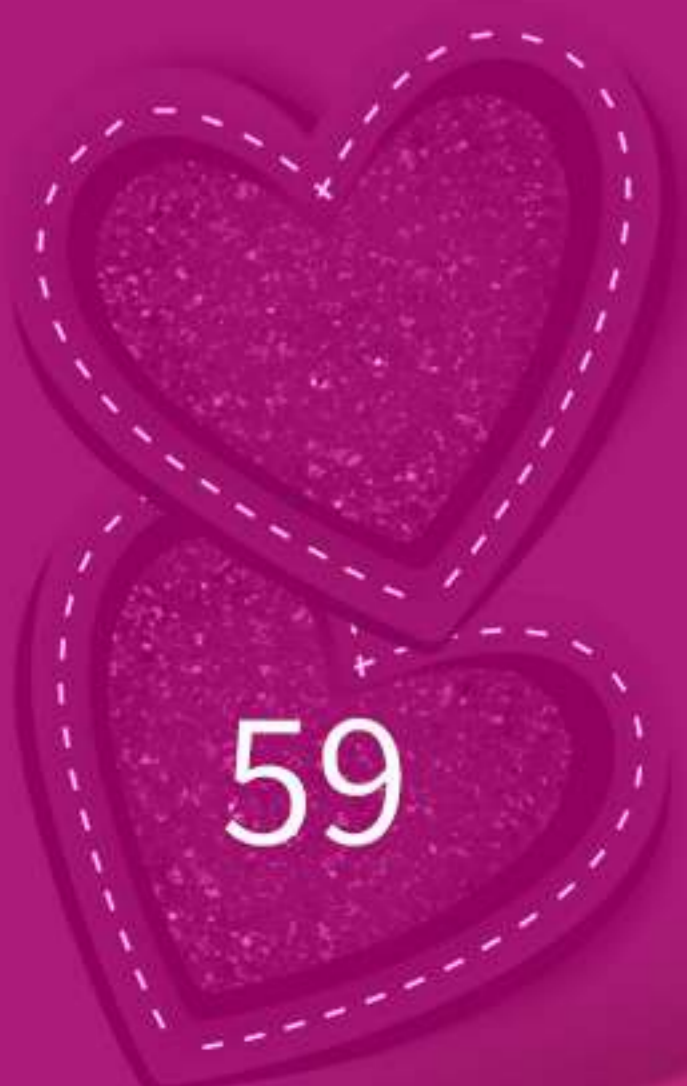

אָפּס אַלימות

חגית בת-אליעזר

קפידון חמוד, זהב התלתל
כּוֹן היטב את חצי
לא אל לבו
בעצם בכלל לא
שיותר שלם
במבטי טהור הטל

59

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

כתב עת בנושא שירת האהבה

לב אוהב

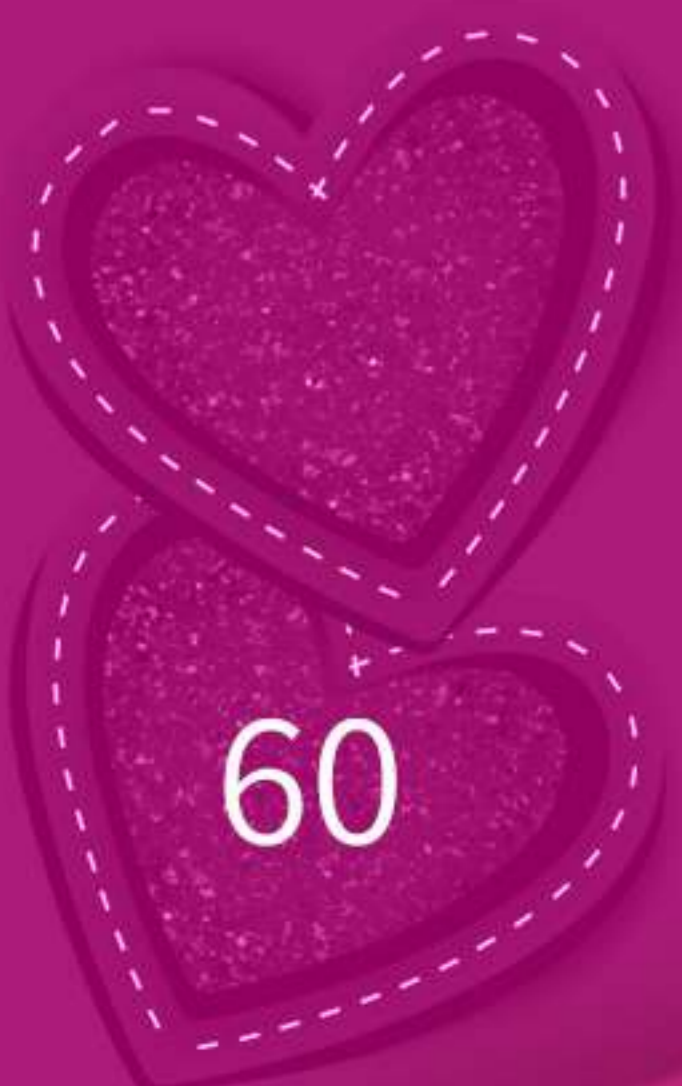
יצחק רייכר

לב אוהב
תמיד כואב
מראש חושב
מצר דואב
חשש ינובב
לב אוהב

ינואר 2020, שבת ה'תש"ף

גיליון

1

גופך

ערן טורג'מן

גופך,

כן, גופך

כגוף מלאך

רך ככתנה.

הלילה שלי

מחכה רק לך

לרגע שתבואי.

לרגע שתגמעי

משקוי אהבתי

ואור הכוכבים

יחשף את גופך

העירם.

גופך העדין,

נוגע, נצמד

מלטף ברכות

את גופי.

לשונה מתפתל,

ובקצב מסחרר

את גופי מכשף.

גופי נכנע לך,

משתרע על הארץ

ומתמסר אל חם

גופך הענג.

אזיר צח,

בננוח תשוקתך,

לכל אברי גופי

חדר, התפשט.

ואני מתמוגג,

לתשוקות ידיך

כן, למגע גופך העדין

המתמסר ללא

רצון להרפות.

לבי פועם בחזקה

ואת המלאך שלי

אוהבת, מחבקת

בחושניות מדהימה.

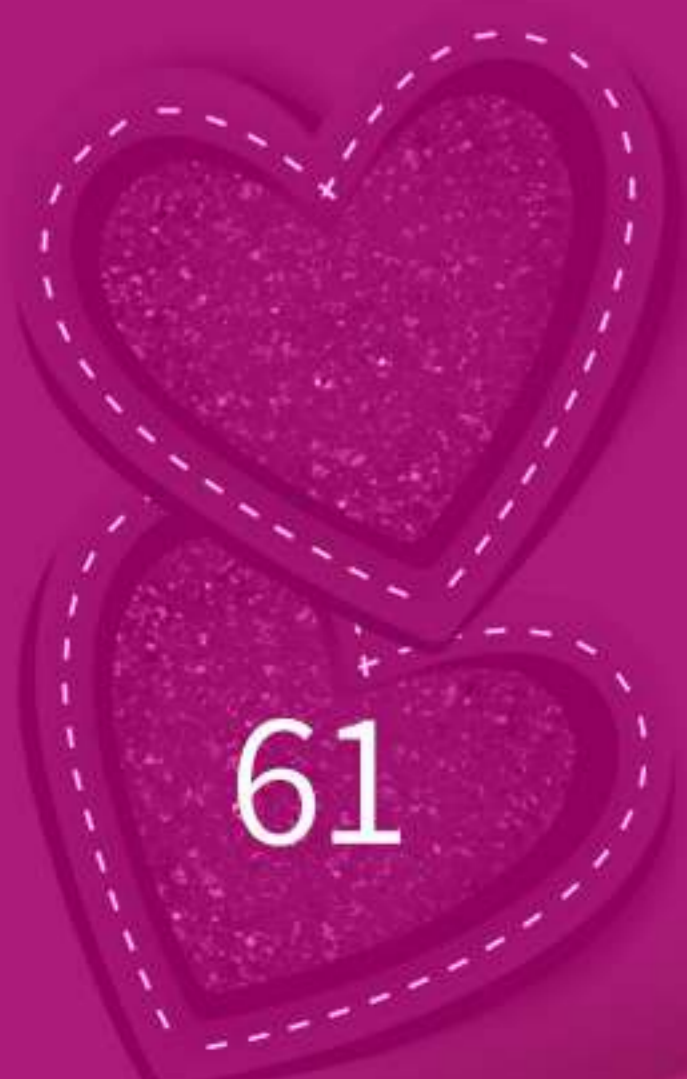
רוצה עוד,

לחשת לי

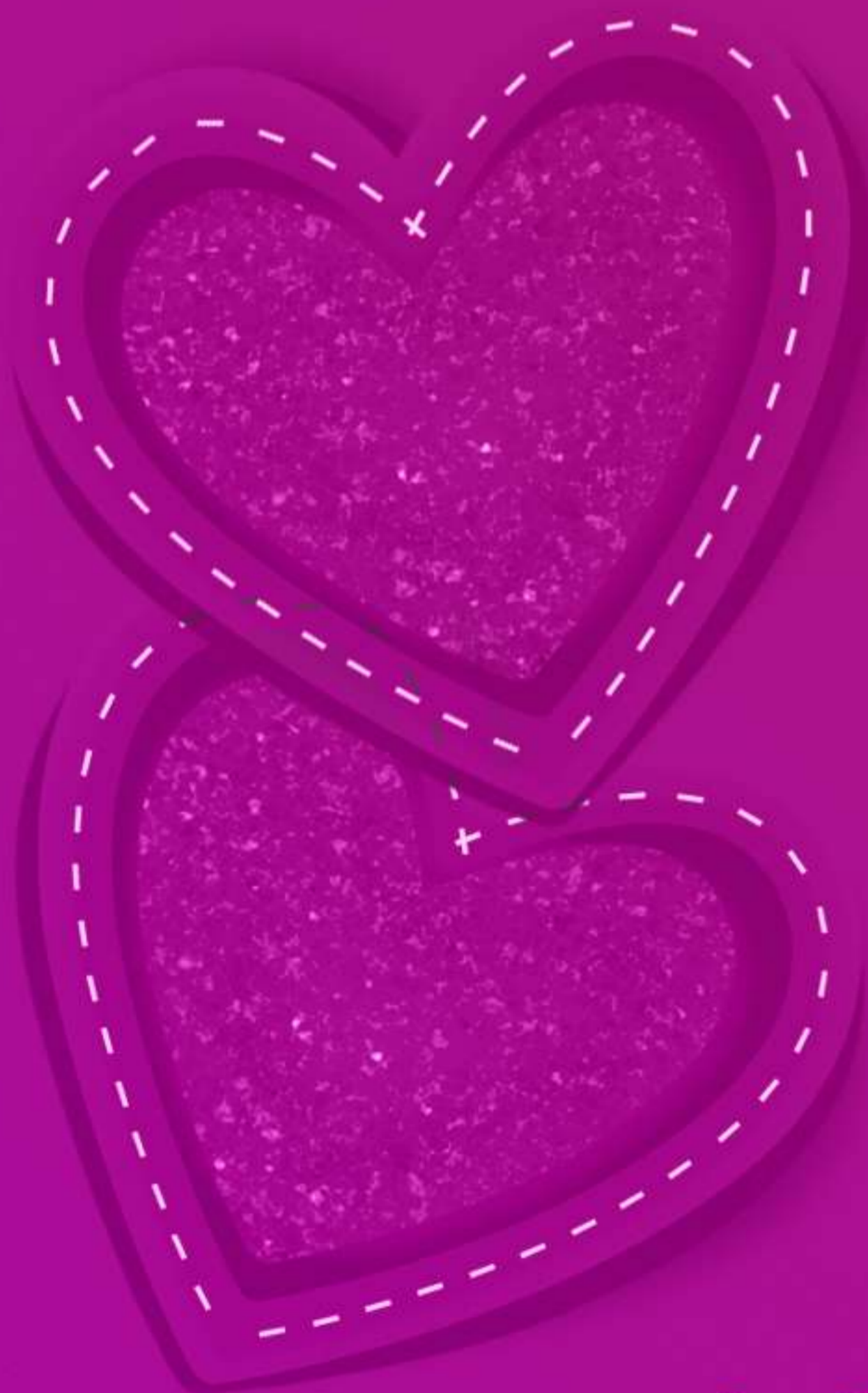
ואני את

טעם החיים

הענקתי לך.

חפשו את מיזמי מוטיב השונים גם ב:

יצירת קשר:

דואר אלקטרוני: info@motiv-magazine.co.il

וואטסאפ: **054-3371373**

אתר אינטרנט: www.motiv-magazine.co.il